

БОДЛЕРОВЕ ПЕСМЕ У ПРОЗИ
У СВЕТЛУ ТЕОРИЈСКИХ
ПРИСТУПА ЖАНРУ

Филозофски факултет,
Нови Сад

Апстракт: У раду се указује на комплексну природу жанра песме у прози или прозаиде као двоструке родовске фигуре, која се због тога у разноврсним теоријским приступима најчешће анализује и са претпоетског и са постпоетског становишта. Када је реч о Бодлеровој постхумно објављеној збирци *Париски сџлин* (1869), може се успоставити линија континуитета, али и својеврсно формално-језичко „изобличавање” његове песничке збирке *Цвеће зла* (1857). Према актуелним теоријским тумачењима, Бодлер је у својим песмама у прози не само прешао на прозни исказ, односно реченицу, већ је метафоричко означавање карактеристично за стих заменио метонимијским прозним модусом. Такође, песма у прози, и поред поступака карактеристичних за прозни дискурс, и даље функционише као својеврсна матрица са двоструким кодом. *Париски сџлин* је стога први пример ауторефлексивног конституисања жанра, који је потом имао велики интернационални одјек и рецепцију у смислу модернизације и поезије и прозе.

Кључне речи: Бодлер, песма у прози, жанр, „Париски сплин”.